

Tuần Báo Vô Vi

18 tháng 9 năm 2022

Số 621

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Quy nguyên là gì?
- 2) Trong không mà có là sao?
- 3) Trong có mà không là sao ?
- 4) Tu hành cách nào tốt nhất?
- 5) Nhân bất học bất tri lý?
- 6) Thật thà bằng cách nào mới đúng?
- 7) Bịa đặt là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

<i>Atlantic city, 09-12-04 1: 01 AM</i> 1) Hỏi : Quy nguyên là gì? Đáp : Thừa quy nguyên là từ đâu đến sẽ trở về đó. Kệ: Từ không giới đến sẽ về không Học hỏi vô cùng tự giác tâm Quy hội tình người không gián đoạn Năm lòng tự thức tự tâm an.	<i>Atlantic city, 10-12-04 3: 53 AM</i> 2) Hỏi : Trong không mà có là sao? Đáp : Thừa trong không mà có là ánh sáng. Kệ: Trong không mà có là quang hành Quang chiếu nơi nơi tự hướng thanh Quy tụ tình người trong giới luật Tình thương đạo đức mình đường tiến.
<i>Atlantic city, 11-12-04 4: 06 AM</i> 3) Hỏi : Trong có mà không là sao? Đáp : Thừa trong có mà không là từ không về không. Kệ: Từ không đến sẽ về không giới Chuyển hóa thâm sâu sẽ hiểu đời Quy hội tình người khắp nơi nơi Bình tâm học hỏi hiểu thông trời.	<i>Atlantic city, 12-12-04 2: 21 AM</i> 4) Hỏi : Tu hành cách nào tốt nhất? Đáp : Thừa thực hành tham thiền đúng pháp tốt nhất. Kệ: Thực hành chánh pháp tự khai tâm Chuyển hóa thâm sâu tự tiến tâm Biến chuyển vô cùng tự giải mê Cùng chung tu tiến sáng muôn bề.
<i>Atlantic city, 13-12-04 4: 55 AM</i> 5) Hỏi : Nhân bất học bất tri lý? Đáp : Thừa làm người mà không chịu học kể như mù. Kệ: Học hành trí óc tự khai thông Uyển chuyển vô cùng tự góp công Trí tuệ phân minh tự giác thông Quán thông trí giác tự tham tông.	<i>Atlantic city, 14-12-04 3: 31 AM</i> 6) Hỏi : Thật thà bằng cách nào mới đúng? Đáp : Thừa có gì nói nấy không bịa đặt. Kệ: Có gì nói nấy mới thật đúng Trời quý người thật hơn là vàng Thân tâm yên ổn nói năng an Tự thức chính mình pháp phân quang.
<i>Atlantic city, 15-12-04 0: 52 AM</i> 7) Hỏi : Bịa đặt là sao? Đáp : Thừa bịa đặt là nói thêm không đúng. Kệ: Bịa đặt nói láo chẳng ích gì Tâm không yên trí không yên động Đặt điều giết hại đối phương động Tâm trí bất ổn gieo loạn động.	

Tưởng Niệm Đức Thầy
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
ngày 23 tháng 9 năm 2009

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“Uống nước nhớ nguồn” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, để tưởng niệm ngày Đức Thầy ra đi 23 tháng 9 hàng năm là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn dạy dỗ và dẫn dắt của Đức Thầy - Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên.

Ngày tưởng niệm Đức Thầy hằng năm, ngoài những hình thức hội họp lễ nghi, đây cũng là cơ hội gia đình Vô Vi quây quần hội tụ, nêu cao tinh thần “Tôn sư trọng đạo” một lòng tri ân, ghi nhớ công lao hạnh nguyện tu hành của Đức Thầy. Cùng nhau thực hành, tiếp tục duy trì và phát triển những thành quả sáng tạo mà Đức Thầy và Đức Tổ Sư đã để lại.

Nhân dịp ngày tưởng niệm Đức Thầy, chúng con thành kính tri ân Đức Thầy đã phát triển pháp thiền khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân dịp ngày tưởng niệm Đức Thầy.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 22

Chủ hành phát triển hướng trung tâm
Thanh thân siêu diệu tự tiến tâm
Thức giác quy nguyên lòng cứu độ
Tình thâm phân giải pháp siêu thâm.

Siêu thâm thức giác phân tâm
Đường mòn quy nhứt tình thâm đạo đời
Sống tu thác tiến chẳng rời
Tâm tư sáng suốt hưởng đời an như
Hồn thời nhỏ đẹp hơn người
Ra vô dễ dãi rưới tưới muôn bề
Quyết tâm hướng trở lộn về
Nơi Cha ban rải tình quê hương hồn
Diễn thanh suối âm linh hồn
An như tự tại bốn chôn chẳng còn
Bền tâm vững chí lòng son
Vun bồi chánh khí sống còn độ nhơn
Một lòng một dạ chẳng sòn
Tiếp tay Trời Phật quy ơn Cha Trời
Bình tâm phân giải lý lời
Sáng soi chơn tạng tạo nơi ôn hòa
Chẳng còn suy nghĩ lo ra
Tiến hòa muôn giới thoát xa cõi trần
Tâm thanh hướng thượng khai tăng
Tự lần tiến giải hợp phần trời ban
Khổ hành tự đạt chuyển sang
Thở than vô ích tạo màn vô minh.

Montreal, ngày 7-6-1980

“*Chủ hành phát triển hướng trung tâm*”: Chủ đích của chúng ta tu hành hiện tại là phát triển hướng về trung tâm của bộ đầu và trung tâm của càn khôn vũ trụ.

“*Thanh thân siêu diệu tự tiến tâm*”: Lúc đó phần hồn nhẹ và tâm trí chúng ta thanh thân siêu diệu tự tiến tâm. Càng tu càng sáng suốt.

“*Thức giác quy nguyên lòng cứu độ*”: Lúc đó chúng ta dồi dào, đầy đủ rồi. Chúng ta được phần sáng suốt của bề trên đã cứu độ do sự hành trì mà đạt

pháp, thì chúng ta phải quy nguyên lòng cứu độ đó để vị tha, hướng về những trung tâm của nhân loại đang đau khổ mà cứu độ.

“*Tình thâm phân giải pháp siêu thâm*”: Chúng ta mới thấy rằng sự ổn định của thâm tâm mới là chơn tình, hòa hợp với càn khôn vũ trụ. Càng ngày càng tu, chúng ta thấy mức tiến càng ngày càng siêu diệu thâm thâm, cõi mở thông suốt, chứ không còn kẹt nữa. Không phải tu mà không có lỗi tiến. Chúng ta càng tu càng trở về thanh tịnh, thì chúng ta thấy đã được tiến mới thanh tịnh. Rồi càng tu càng thanh tịnh, càng hòa cảm với hư không không động. Lắm lúc chúng ta ở thế gian mà không cảm thấy ở tại thế gian, chúng ta cảm thấy ở nơi hư không thanh nhẹ. Đó là giới Niết Bàn sáng suốt ở bên trên mà chính ta đã gây dựng và đã tiến tới nơi đó để âm thầm tiến giải.

“*Siêu thâm thức giác phân tâm*”: Chúng ta tới chỗ siêu thâm, cao thượng thâm thâm ở bên trên thức giác phân tâm. Lúc đó, chúng ta thấy rõ rồi, do đời chúng ta mới có đạo. Từ bản thể này chúng ta mới học được sự siêu diệu và mượn nó làm bàn đạp để tiến tâm đi lên.

“*Đường mòn quy nhứt tình thâm đạo đời*”: Con đường mòn là đường của những vị đã đi trước, hành trì, đạt thông, cảm động lòng người. Bây giờ chúng ta tu đây rồi chúng ta cũng đi về vạn giáo quy nguyên. Chúng ta thấy đạo pháp nào rồi cũng quy nhứt. Từ đời qua đạo, từ đạo qua đời đều quy nhứt bốn.

“*Sống tu thác tiến chẳng rời*”: Chúng ta sống thì tu bổ sửa chữa, thác đi thì tiến chẳng rời. Luôn luôn đi lên, luôn luôn tiến tới, luôn luôn học hỏi không rời cái môn pháp sáng suốt mà chính chúng ta đang sống và đã hành, mà chết cũng đi lên trên đó, rồi cũng phải hành triển mãi mãi, không bao giờ rời. Nếu rời thì sẽ rơi rớt trong tối tăm, làm sao phát triển được trong cảnh sống đời đời an như.

“*Tâm tư sáng suốt hưởng đời an như*”: Tâm chúng ta sáng suốt rồi, hưởng đời an như, nhẹ nhàng, an toàn, như lai, không có gì động hết.

“Hồn thời nhỏ đẹp hơn người”: Lúc đó hồn chúng ta thấy nhỏ đẹp hơn người. Thấy nó thanh nhã, thanh nhẹ, chứ không phải gồ ghề như cái thể xác.

“Ra vô dễ dãi rưới tươi muôn bề”: Chúng ta đang ở thế gian đây, mà hồn chúng ta đi đâu, đi bao xa, đi tới mức nào làm việc gì, chúng ta hiểu. Khi chúng ta đi được, hưởng phần thanh khí điền nhẹ ở bên trên rồi, chúng ta đem phần sáng suốt đó về giúp đỡ cho cơ tạng chúng ta được rưới tươi, sung sướng, nhẹ nhàng. Các bạn tu, hồn xa lìa được bản thể,

thấy rất hãnh diện do hành trình công phu của mình mà tự đạt phần thanh nhẹ trong giây phút thiêng liêng đó. Cảm thấy sung sướng vô cùng, không biết tả cho ai biết, không biết tả cách nào cho hết chu trình nhẹ nhàng mà chúng ta đã tự đạt được trong giây phút thiêng liêng.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 15 tháng 1 năm 1996
ĐỘC TÀI

Độc tài tự hại tâm thân
Không khai trí óc mở tầng tự đi
Tự mình tạo cảnh khinh khi
Hòa đồng không có lại nghi đủ điều
Làm sao tự đạt được siêu
Thiếu phần đạo đức không yêu chính mình
Không khai khó mở hành trình
Tự mình giam hãm tưởng tình hơn người
Hòa đồng thức giấc tự tươi
Người người đóng góp người người chung vui
Thân tâm khai triển đạo mùi
Từ bi rộng mở an vui đời đời
Thức tâm giải tiền kịp thời
Tâm hồn thanh tịnh đạt nơi thanh bình
Tự mình khai thác tự mình
Hành trình chung tiến lại xinh hơn người (3 lần).

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

78. CHUYỆN VỊ TRIỆU PHÚ ILLISA (Tiền Thân Illisa)

Cả hai què và còm...,

...
Bậc Đạo Sư đến Pháp đường và hỏi:
- *Này các Tỳ kheo, các ông đang ngồi bàn vấn đề gì?*

Khi nghe vấn đề trên, bậc Đạo Sư nói:
- *Này các Tỳ kheo, một Tỳ kheo muốn nhiếp phục một gia đình, không nên làm hại và áp bức gia đình ấy. Giống như con ong, chỉ đến lấy nhụy hoa, không làm hại hoa. Cũng vậy, vị Tỳ kheo đi đến gia đình ấy để nói lên các công đức tối thắng của Đức Phật.*

Rồi bậc Đạo Sư tán thán Trưởng lão:

*Như ong đến với hoa,
Không hại sắc và hương,
Che chở hoa, lấy nhụy,
Cũng vậy, vị Sa-môn,
Bậc chánh đi vào làng
Không được áp bức ai. (Pháp cú 49)*

Sau khi nói lên câu kệ trong kinh Pháp cú, bậc Đạo Sư nêu công đức vị Trưởng lão:

- *Này các Tỳ kheo, không phải chỉ nay vị triệu phú hà tiện được Mục-kiền-liên nhiếp phục. Thuở trước, Trưởng lão đã nhiếp phục vị triệu phú và dạy ông ta biết sự liên hệ giữa hành động và kết quả.*

Nói xong, bậc Đạo sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại, tại thành này, người triệu phú tên là Illisa, giàu có đến tám trăm triệu đồng tiền, và có đủ mọi tật xấu của con người. Ông què, còm lưng và lé mắt. Ông là người không có lòng tin, hà tiện không bao giờ cho ai, không tự mình hưởng thọ; nhà ông giống như cái hồ bị quỷ La-sát chiếm cứ. Tuy vậy, trải qua bảy đời trước, các tổ tiên của ông là những người bố thí, những thí chủ rất hào phóng. Khi được địa vị triệu phú, ông phá hoại truyền thống của gia đình, đốt cháy nhà bố thí, đánh đuổi các kẻ ăn xin, và tích lũy tài sản.

Một hôm đi châu vua. khi trở về nhà mình, vị triệu phú thấy một người nông dân đi đường mệt mỏi, cầm một bình rượu, ngồi trên ghé, rót đầy cốc rượu chua, nhắm rượu với một miếng cá khô hôi thối. Thấy vậy, ông khởi lên lòng ham muốn uống rượu nhưng lại nghĩ: “Nếu ta uống rượu, nhiều người sẽ muốn uống với ta. Như vậy, tài sản ta sẽ hao mòn”. Vì thế ông chế ngự cơn thèm khát, đi qua đi lại; nhưng trong khi đi, không thể trấn áp thèm khát, ông trở thành vàng da như bông lúa và các mạch máu nổi lên trên tấm thân ốm yếu của ông. Cuối cùng, ông vào phòng, nằm co ro trên giường. Vợ ông đến, xoa lưng ông và hỏi:

- Này ông, cái gì làm ông không được thoải mái vậy? (Chi tiết đều giống như chuyện đã nói ở trên)
- Vậy tôi nấu rượu vừa đủ cho một mình ông uống.

Khi nghe nói vậy, người triệu phú nói:

- Tại nhà này, nhiều người đang chờ đợi nấu rượu. Còn đem rượu từ quán về và ngồi uống tại đây thì không thể được.

(còn tiếp)

